

עפ"ג (ירושלים) 34729-02-14 - אלכסנדר זיסמן ורשואר נ' מדינת ישראל

עפ"ג (ירושלים) 34729-02-14 - אלכסנדר זיסמן ורשואר נ' מדינת ישראל מחוזי ירושלים
עפ"ג (ירושלים) 34729-02-14

בעניין:

אלכסנדר זיסמן ורשואר

המערער

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[07.05.2014]

כב' השופט אריה רומנוב

כב' השופט דוד מינץ

כב' השופטת אסתר נחליאלי-חיאט

ב"כ המערער - עו"ד ד"ר חיים משגב

ב"כ המשיבה - עו"ד יובל קדר - פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

פסק דין

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בבית שמש (כב' השופט י' מינטקביץ) שניתן ביום 6.1.14 בת.פ.

23897-01-11.

2. נגד המערער הוגש כתב אישום שבגדרו הואשם בעבירה של מתן שוחד. על פי כתב האישום, ביום 22.10.08 נסע המערער במכונית בה נהג חברו. בעת שהשניים נסעו באזור לטרון, נהג החבר במהירות של 146 קמ"ש ונעצר על ידי שוטר אשר ביקש לרשום לנהג דו"ח תנועה. באותן הנסיבות הציע המערער לשוטר סכום של 200 דולר על מנת שיימנע מרישום הדו"ח.

3. ביום 20.3.12, על יסוד הודאתו של המערער בעובדות כתב האישום, הרשיע בית משפט קמא את המערער בעבירה שיוחסה לו. הודאה זו באה במסגרת הסדר דינו ולפיו הוסכם בין הצדדים כי ייקבע שהמערער ביצע את העבירה שיוחסה לו; יתבקש תסקיר שירות המבחן; ולאחריו יטענו הצדדים לעונש, כאשר המערער יעתור לאי הרשעה וביצוע של"צ ואילו המאשימה תטען למאסר שירוצה בעבודות שירות. לאחר שהוצג בפניו ההסדר קבע בית משפט קמא, כי אין הוא רואה מקום לקבלת תסקיר בטרם שמיעת טיעוני הצדדים לעונש. גם לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים לעונש לא ראה בית משפט קמא מקום לקבל תסקיר, וביום 10.9.12 גזר על המערער את העונשים הבאים: 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות; מאסר מותנה; וקנס. המערער הגיש ערעור על גזר הדין, וביום 16.12.12 קיבל בית משפט זה את הערעור (עפ"ג 36392-10-12). נקבע, כי לאור גילו של המערער בעת ביצוע העבירה קיימת הייתה חובה לקבל תסקיר משירות המבחן, וכי מכל מקום לא הייתה סיבה שלא לכבד את ההסדר אליו הגיעו הצדדים בעניין זה. לפיכך, התיק הוחזר אל בית משפט קמא לצורך גזירת עונשו של המערער מחדש, וזאת לאחר שיתקבל תסקיר שירות המבחן. כך היה. בתסקירו מיום 27.6.13, המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתו של המערער ועל הטלת עונש של של"צ בהיקף של 180 שעות. לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים לעונש, גזר בית משפט קמא ביום 6.1.14 בשנית את דינו של המערער, והטיל עליו עונש זהה לזה שהטיל עליו במסגרת גזר הדין הראשון: 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות; מאסר מותנה; וקנס.
4. במסגרת הערעור שלפנינו טוען ב"כ המערער, כי טעה בית משפט קמא בכך שהרשיע את המערער. לטענת ב"כ המערער, לא הייתה כל הצדקה לדחות את המלצת שירות המבחן, ועל כן היה על בית משפט קמא לאמץ המלצה זו ולבטל את הרשעתו של המערער. לטענת ב"כ המערער, מדובר בעבירה ספונטאנית שנעברה על ידי המערער ללא כל תכנון ומחשבה שקולה, וזאת מתוך רצון לסייע לחבר שהסיע את המערער ולא מתוך רצון להרע או להשחית איש. ב"כ המערער עמד על כך שבעת ביצוע העבירה היה המערער אדם צעיר, כבן 20.5, שהוא בבחינת "בגיר-צעיר" אשר על פי דעות שהושמעו בפסיקה מחייב התייחסות מיוחדת. ב"כ המערער מוסיף וטוען, כי מאז ביצוע העבירה חלפו קרוב לשש שנים במהלכן סבל המערער עינוי דין, וזאת הן בשל השיהוי בהגשת כתב האישום והן בגלל השגנה שנפלה בידי בית משפט קמא עת גזר את דינו של המערער בראשונה מבלי לקבל תחילה תסקיר מטעם שירות המבחן. לטענת ב"כ המערער, פרק הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה מאפשר לבית המשפט להתבונן נכוחה בתהליך שעבר המערער ובדמות החיובית שלו כפי שמשתקפת מתהליך זה: המערער לא הסתבך עם החוק פעם נוספת; המערער שירת בשירות לאומי במשך שנתיים והוא מתנדב באגודות סיוע שונות; המערער נישא והוא בעל משפחה כיום. (יצוין, כי בהקשר זה טוען ב"כ המערער שרעייתו של המערער ומשפחתה אינם מודעים להליך המשפטי שמתנהל נגדו, וכי אם הדבר ייוודע להם עלול להיגרם לו נזק רב). עוד נטען על ידי ב"כ המערער, כי המערער החל בהליכים להתקבל לעבודה בבורסה, אך בסופו של דבר העסקתו סורבה וזאת בשל הרשעתו בתיק זה. לטענת ב"כ המערער, לא רק למערער אלא לחברה כולה יש אינטרס מהמעלה הראשונה לאפשר למערער להשתלב בעשייה הכלכלית והחברתית ולפרנס את משפחתו בכבוד, ועל כן על בית המשפט לסייע בידי המערער ללכת בדרך זו.
5. ב"כ המשיבה טוען מנגד, כי אין מקום להתערבותו של בית משפט זה בגזר דינו של בית משפט קמא והוא עותר להותירו על כנו.
6. לאחר שנתנו את דעתנו לטענות הצדדים ושקלנו בדבר, הגענו לכלל מסקנה שאין בידנו להיעתר לעתירתו של המערער. אכן, ב"כ המערער העלה לפנינו שורה ארוכה של טעמים בתמיכה לבקשתו לבטל את הרשעתו של המערער. אלא ששיקולים אלה אינם עומדים לבדם, שכן כנגדם ניצבת מהות העבירה שעבר המערער - מתן שוחד - וחומרתה הרבה. עבירת השוחד, על צורתיה השונות, הינה עבירה חמורה אשר יש בה לפגוע פגיעה קשה בשלטון החוק, באווירה, בתרבות, ובסודותיה של כל חברה מתוקנת. הטיב בית משפט קמא לתאר את העבירה שעבר המערער כמאפיינת "מדינות עולם שלישי". הדברים ברורים וידועים, ודומה שאין צורך להכביר מילים בעניין זה. במצב דברים זה סבורים אנו, כי סיום ההליך שלפנינו "ללא הרשעה" לא מבטא נכוחה את מהות העבירה שעבר המערער ואין הוא הולם את חומרתה. לפיכך, הגם שהבאנו בחשבון את טיעוניו של ב"כ המערער, הגענו לכלל מסקנה שאין מקום לקבל את הערעור, ועל כן אנו מחליטים לדחותו.

7. סוף דבר. הערעור נדחה. על המערער להתחיל בריצוי עונש עבודות השירות שהוטל עליו (שלושה חודשים) ביום 8.6.14, בהתאם לתנאים שנקבעו בגזר דינו של בית משפט קמא. המזכירות תשלח העתק מפסק הדין לצדדים וכן לממונה על עבודות השירות. ניתן היום, ז' אייר תשע"ד, 07 מאי 2014, בהעדר הצדדים.